TERUGBLIK 1989.

Hoewel het jaar nog lang niet om is, toch al een kleine terugblik op enkele activiteiten.
Wij hopen dat de informatie van 4 februari en de daarop volgende INFO - 3 voor velen nuttig is geweest. Dit zal uiteraard niet gelden voor de "oude rotten" onder ons, want het zal niet eenvoudig zijn om voor hen nog iets nieuws te melden te hebben. Wij hopen dat zij wel op onze workshops en tijdens de excursies aanwezig zijn om hun kennis over te dragen.
Wij zijn ook benieuwd hoe het vergaan is met het waarnemingen-project betreffende tien in Nederland (mogelijk) voorkomende keversoorten. Het is nog niet te laat om nog waarnemingen te doen. Dus in geval het er niet van gekomen is, zoek het formulier nog even op en kijk of er nog iets genoteerd kan worden.

KEVER-NIEUWS.

Voor velen zal het aanschaffen van de serie "Die Käfer Mitteleuropas" niet mogelijk zijn vanwege de stevige prijs. Vandaar dat van een aantal zaken uit Band 12 (1989) melding wordt gemaakt.
Band 12 geeft onder redaktie van Gustav Adolf Lohse enkele aanvullingen en/of wijzigingen op voorgaande banden met vele genitaal- en habitustekeningen.

Systematiek:
Unterordnung Adephaga blijft ongewijzigd, *Unterordnung Polyphaga* wordt opgesplitst in 5 *Series*, die op hun beurt weer onderverdeeld worden in *Superfamilies*. De *Superfamilie* kent dan een of meer *Families*. De naamlijst heeft een nummering, die in zijn geheel afwijkt van die van Brakman of enig andere nederlandse naamlijst.

Verzameltechnieken:

Als aas- en konserveervloeistof voor de zogenaamde Barber-vallen wordt het volgende aanbevolen, waarbij aangemerkt kan worden dat de vangst in goed te prepareren toestand blijft:
40 delen alcohol, 10 delen azijnzuur, 20 delen Gycerine en 30 delen water.
Ook 5% Picrine-zuuroplossing wordt aanbevolen. Het is wel giftig. (Kevers worden door dit zuur wel sterk geel gekleurd. De literatuur vermeldt uitspoelen met alcohol - Henk Vallenduuk).

Om bodemmateriaal uit te zoeken zijn goede resultaten verkregen met zeer eenvoudige materialen. Een plastic buitenpot voor planten met een hoogte en een wijdte van 20 cm kan 5-6 liter zeefsel herbergen. De bodem krijgt boorgaten van minstens 4 mm. De pot wordt in een plastic emmer gezet met op de bodem een steen om tussenruimte te verschaffen. Op de bodem van de emmer wordt vochtig papier (zakdoekjes, keukenrol, e.d.) gelegd. De emmer afdekken met een doek, dat met een elastiek aangeklemd wordt.
Vóór het vullen met bodemmateriaal eerst de grotere diersoorten verzamelen. De andere insekten verlaten het zeefsel na verder uitdrogen van het substraat en begeven zich naar de bodem van de emmer. De eventueel aanwezige phytophagen begeven zich meestal naar het afdekdoek. Omdat dat veelal op de eerste dag gebeurt, is afdekken later niet zinvol meer en zonder doek zal het indrogen ook sneller gaan. Reeds na een dag zullen de

meeste dieren in de emmer te vinden zijn, maar afhankelijk van de vochtigheid kan het drogen wel 1 tot 3 weken duren. Let wel op het vochtig houden van het papier op de bodem van de emmer. Op deze manier zijn vele zeldzame keversoorten verzameld. Ook wordt aanbevolen om bodemmateriaal tot 40 cm diepte op deze manier te onderzoeken.

Prepareren.
Wie kent niet de grote ergernis als met Formaline gedode dieren opgeweekt moeten worden. Het zal menige keer dan ook niet gelukt zijn. Het eiwit is bij deze dieren dan dusdanig gedenatureerd, dat prepareren nagenoeg onmogelijk wordt. De enige mogelijkheid die over blijft, is het verstoren van de proteïne, zonder dat de chitine beschadigd wordt. Hiervoor lijkt Pepsine, een eiwitsplitsend enzym uit ons maagsap, een probaat middel. Het is een fijn, wit poeder, dat bij de apotheek of chemicaliënhandel te verkrijgen is.
Het recept: Voor het oplossen van 1 gram Pepsine is 100 ml water nodig (het geeft niet als de oplossing wat troebel blijft). Ter aktivering voegt men 1 ml geconcentreerd zoutzuur toe. Dit mengsel is in de koelkast vele maanden houdbaar. Met dit mengsel kan theoretisch 3 kg eiwit gesplitst worden.
De nauwelijks te prepareren kevers worden direkt in de oplossing gelegd. De in formaline of alcohol geconserveerde kevers eerst goed spoelen in water. Kleine soorten zijn bij kamertemperatuur na 2 tot 3 dagen week. Voor grotere kevers kan het tot 14 dagen duren. Een temperatuur van 37 graden bespoedigt het proces. De kleuren veranderen hierbij niet, ook niet bijweekhuidige keversoorten. Zelfs na 10 maanden waren de kevers niet aangetast.

Insluitmiddel.
In sommige gevallen kan het wel eens nodig zijn om preparaten van insektenonderdelen (genitaliën, monddelen, etc.) te maken. De onderdelen dienen dan bij de kever op het karton geplakt te worden in een middel, dat in water oplosbaar en toch goed houdbaar is. In de praktijk is gebleken dat een mengsel met Polyvinylpyrrolidon daartoe zeer geschikt is.
Als weekmaker wordt Glycerine aanbevolen, maar voor het opplakken op karton is een andere methode geschikter. Glycerine diffundeert immers in het karton en na verloop van tijd ontstaan krimpscheurtjes.
Dit kan voorkomen worden door Sorbit (Sorbitol) te gebruiken. De oplosbaarbaarheid wordt hierdoor echter wel minder. Het oplossen duurt dan dus wel langer.
Het gebruikte mengsel is:
50 delen water
40 delen Polyvinylpyrrolidon (PVP) Molgewicht ca. 25.000
(b.v. Kollidon 25)
5 delen Glycerine
5 delen Sorbit (Sorbitol)
Bereiding: PVP in water door krachtig roeren oplossen. Dan pas Glycerine en Sorbit toevoegen. Door het roeren zal lucht toetreden, maar dat is na twee dagen wegzetten verdwenen. Om schimmelvorming te voorkomen kan Thymol toegevoegd worden, maar dat is niet noodzakelijk. Door de gunstige brekingsindex zijn de chitinestructuren nog goed te zien. De organen kunnen direkt vanuit de prepareervloeistof in het insluitmiddel gelegd worden. Deze werkwijze maakt het mogelijk om veel dieren in korte tijd te preparen en de genitaalopbouw goed te bestuderen.